

страшната отъ всичкитѣ смърти, и въ най-черниятѣ отъ всичкитѣ гробове, — а пъкъ още тѣй младъ и съ таквизъ нѣкога надѣжди обзетъ!

Романтична случка въ тъмницата.

Въ това време яви се въ Цариградъ холера и новиятъ министръ на полицията Сами-паша, като мислѣше че въ нечистата „горня тъмница“, която и тѣй бѣше препълнена съ хора, би могла също тѣй да се появи, погрижи се щото онизи, които бѣха затворени споредъ политически или други по-малки престѣпления, да се премѣстятъ въ „долнята тъмница“.

Между тѣзи бѣхъ и азъ.

Тукъ намѣрихъ ветхата си дружина: Костаки-ефенди, моятъ Сърбинъ Джоко, и други наши Българи. За мене това премѣстване добръ ми доде, и азъ тозъ часъ захванахъ да изработвамъ нататъкъ своето книжовно дѣло.

Между-това Джоко го измолѣ сѣрбската агенция и той замина заедно съ жена си отъ Цариградъ, а мнозина отъ онѣзи, които бѣха затворени за леки престѣпления, пустнаха ги или ги премѣстиха въ новата тъмница „Мехтеръ-хане“, тѣй щото ний пакъ останахме тамъ малцина.

Насъ бѣха смѣстѣли въ двѣ стаи, а всичкитѣ други стаи бѣха заключени подъ куфаръ (катиляръ). Но азъ пакъ знаехъ да прескачамъ прѣзъ малкото прозорче въ друга една стая, която гледаше къмъ нашия дворъ и къмто она отъ министерството на полицията, и тамъ сѣдахъ нѣкакъ на едно счушено черчево, което упирахъ о стѣната, и мирно по цѣль денъ си четѣхъ и пишѣхъ.

Срѣщу прозорцитѣ отъ тая стая, отвѣдъ двортъ на министерството и неговий зидъ, въздигахъ се на